

Проповед на 25 ноември, когато почитаме свети Климент Римски и свети Климент Охридски

Братя и сестри,

Чухме литургийното евангелско четиво според евангелист Йоан, където Господ Иисус Христос се именува „Добрият Пастир“. Христос е Добрият Пастир, Който полага душата Си за овцете. Той и затова прие плът, слезе от небесата и стана във всичко подобен нам, освен в греха, за да ни изкупи и спаси, за да вдигне на раменете Си като грижовен стопанин загубената и наранена болна овца – това е смазаният от греха, смъртта и дявола човешки род.

А всички епископи, всички свещенослужители, които пасат вярното Христово стадо, се стремят да бъдат пастири, които полагат душите си за словесните овце.

Такъв епископ е днес честваният свети Климент Римски, толкова свързан с нашата църква. Той е свещеномъченик, убит в края на първото столетие. Неговите мощи се покояват в Херсон – древното название на Кримския полуостров, където светите братя Кирил и Методий ги намират и тържествено връщат в Рим, който тогава е православен.

Смята се, че точно в Рим един от учениците на светите братя – Климент е ръкоположен и получава при ръкоположението именно името на свети Климент Римски. Този ученик от числото на светите Седмочисленици е свети Климент, известен като Охридски чудотворец – преводач, организатор на обучението на славянските проповедници, химнограф и автор на житията на светите Кирил и Методий.

Знаем за неговото колосално просветителско дело сред българите в Македония, където той, изпратен от свети цар Борис-Михаил Покръстителя, обучава за кратко време над 3000 души за свещеници на разбираемия славянобългарски език.

Прекланяме се пред живота и делото на достойни за почит и удивление светители, които успяха да последват Пастиреначалника Христа и да бъдат образец за добри пастири.

Бог да се смили над духовните ни немощи по техните свети молитви. Амин!

2021 г.